

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska 6

Poslovni broj: P-54/2020-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Splitu, sudac Paško Bačić, u pravnoj stvari tužitelja ALKEMIST d.o.o. Vis, Vukovarska 6, OIB: 95438228685, kojeg zastupa punomoćnik Mijo Jeličić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Jeličić & partneri d.o.o. Split, Kliška 29, protiv tuženika GRAD VIS, OIB: 76486299480, Trg 30. svibnja 1992. br. 2, Vis, kojeg zastupa punomoćnik Mislav Polić, odvjetnik u Splitu, Tolstojeva 35 A, radi uklanjanja izvora opasnosti, nakon održane usmene i javne glavne rasprave zaključene 24. srpnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, 24. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"1. Nalaže se tuženiku Gradu Visu, OIB: 76486299480, da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe ukloni izvor opasnosti tj. ukloni željezne stupove i žicu između tih stupova koji su postavljeni na nekretnini označenoj kao čest.zem. 12294 K.O. Vis i to baš na istočnom dijelu te nekretnine u dužini od 78 m koji graniči s čest.zem. 2435/17 i 2435/16 K.O. Vis te na zapadnom dijelu te nekretnine označene kao čest.zem. 12294 K.O. Vis u dužini od 78 m koji graniči s čest.zem. 2435/16 K.O. Vis, a ako tu obvezu tuženik ne ispuni u ostavljenom roku, tužitelj ALKEMIST d.o.o. Vis, OIB: 95438228685, ovlašten je o trošku tuženika izvesti navedene radove.

2. Nalaže se tuženiku Grad Vis, Trg 30. svibnja 1992. br. 2, 21480 otok Vis, OIB: 76486299480, da tužitelju ALKEMIST d.o.o. za turizam, Vis, Vukovarska 6, OIB: 95438228685, nadoknadi troškove parničnog postupka zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja pa do isplate."

II. Nalaže se tužitelju da u roku od osam dana naknadi tuženiku troškove parničnog postupka u iznosu od 9.577,03 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 7.625,00 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. rujna 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referente stope za tri postotna poena, pri čemu se za

prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 28. listopada 2014. podnio ovom sudu tužbu protiv uvodno navedenog tuženika radi uklanjanja izvora opasnosti. Tužitelj u tužbi navodi da je vlasnik zemljišta oznake zk.č.br. 2435/3 površine 4830 m², zk.č.br. 2435/12 površine 15955 m² i zk.č.br. 2440 površine 5260 m², sve upisano u zk.ul. 6898 k.o. Vis, a koje nekretnine da je stekao temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 6. svibnja 2011. Na navedene nekretnine, zbog nepristupačnosti okolnog terena, da je moguće pristupiti isključivo javnim putem označenim kao k.č.br. 12294 k.o. Vis, a koja čestica da se u katastarskom operatu još od 1953. vodi kao javno dobro—put te je u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu, Zemljišnoknjižni odjel Vis u zk.ul. 222, k.o. Vis, upisana kao vlasništvo tuženika. Sukladno Zakonu o cestama, predmetni put da predstavlja nerazvrstanu prometnicu u vlasništvu jedinice lokalne samouprave, odnosno tuženika, koji da ima zakonsku obvezu održavanja predmetnog puta u skladu s propisima o komunalnoj djelatnosti. Predmetni put da je desetljećima korišten za pristup zemljišnim čestitima koje su uz njega položene, ali da je posljednjih godina u potpunosti zapušten i obrastao raslinjem koje ga je prekrilo u većem dijelu, radi čega da ne može služiti svrsi za koju je namijenjen.

2. U tužbi, tužitelj nadalje navodi da je u svom poslovnom planu na predmetnoj lokaciji imao namjeru sadnje 520 stabala maslina u prvoj fazi projekta, dok je druga faza projekta podrazumijevala izgradnju objekata seoskog domaćinstva u skladu s prostorno planskom dokumentacijom Grada Visa. Međutim, navedeno da nije bilo moguće ostvariti zbog tuženikovog propusta održavanja predmetnog puta prohodnim. Tužitelj da se više puta, a s ciljem rješavanja navedenog problema, obraćao Gradu Visu, ali da su svi njegovi prijedlozi i ponude za pomoć u izvršavanju djelatnosti od javnog interesa odbijene od tadašnjeg gradonačelnika tuženika. Dakle, tužitelj smatra da je tuženik neodržavanjem predmetnog puta povrijedio svoju zakonsku obvezu te na taj način onemogućio tužitelja u korištenju njegovog zemljišta u gospodarske svrhe, a čime da mu je počinjena materijalna šteta te da je stoga tužitelj protiv tuženika pokrenuo parnični postupak radi naknade štete, a koji se kod ovog suda vodi pod poslovnim brojem P-425/2014. Budući da neodržavanjem predmetnog javnog puta vlasnicima zemljišta položenim uz isti kontinuirano nastaje šteta te ujedno prijeti opasnost od nastanka štete, tužitelj je, a temeljem odredbi članka 1047. Zakona o obveznim odnosima, predložio donijeti presudu kojom će se naložiti tuženiku da očisti od makije i drugog raslinja, te osigura sve druge potrebne uvjete za korištenje puta izgrađenog na k.č.br. 12294, zk.ul. 222 k.o. Vis, te da se ovlašćuje tužitelja da o trošku tuženika izvede navedene radove ako to tuženik sam ne učini u roku od 30 dana. Tužitelj je predložio i obvezati tuženika da mu naknadi troškove ovog postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja presude do isplate.

3. U odgovoru na tužbu od 23. ožujka 2015. tuženik je naveo da se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja, kao i da osporava navode iz tužbe te predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan. Nekretnina označena kao čest. zem.

12294 k.o. Vis u naravi da ne predstavlja put niti da se koristi za prolazak ili pak pristup zemljišnim čestitima. Navedenim putem da se zadnji put prolazilo prije pedesetak godina kada se koristio i služio isključivo kao pješački prolaz, prolaz za konje i slično. Predmetna nekretnina da u naravi ne predstavlja javno dobro jer se ista ne koristi kao put, niti se istom prolazi i trajno je prestala potreba za njenim korištenjem. Predmetna nekretnina također da se ne koristi kao put u smislu upisane namjene i ne predstavlja nerazvrstanu cestu pa stoga tuženik da nije bio u obvezi isti uvrstiti kroz program održavanja komunalne infrastrukture u cilju njegovim upravljanjem, održavanjem i građenjem. Tuženik je istakao da je netočan navod tužitelja da bi tuženik povrijedio zakonsku obvezu neodržavanja puta, a tužitelj da nije ničim dokazao osnov tužbenog traženja i nije dostavio dokaze na okolnost da je tuženik svojim ponašanjem povrijedio zakonsku obvezu te na taj način onemogućio tužitelja u korištenju njegova zemljišta u gospodarske svrhe. Postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja da nije opravdan niti utemeljen na činjenicama, dokazima i okolnostima konkretnog slučaja, a radi čega tuženik predlaže isti odbiti kao neosnovan.

4. U podnesku od 2. studenog 2015. tužitelj je naveo da su tvrdnje tuženika o tome da predmetna nekretnina nije put i da se kao takva ne koristi unazad pedesetak godina, kao i da ne postoji plan održavanja puta, a time ni obveza uređenja istog, u suprotnosti sa sadržajem javnih isprava, jer da je iz izvotka iz zemljišne knjige, posjedovnog lista te prerisa katastarskog plana razvidno da se radi o nekretnini koja u naravi predstavlja put i koja je upisana kao put te ima status nerazvrstane ceste sukladno odredbi članka 98. Zakona o cestama. Stoga, a imajući u vidu odredbe članka 109. Zakona o cestama, tuženik da se ne može osloboditi obveze održavanja nerazvrstane ceste tvrdnjom da ne postoji plan održavanja, jer je taj plan u zakonskoj obvezi tuženika. Da je tomu tako, tužitelj navodi da je razvidno iz dokaza priloženih uz tužbu u predmetu ovog suda poslovni broj P-425/2014, a među kojima da je i službena bilješka Policijske postaje Vis broj 511-12-34-03/444-3/2011 od 8. kolovoza 2011., u kojoj da je konstatirano kako je u dužini od 20-tak metara pregrađen javni put te je time posjednicima susjednih parcela onemogućen pristup na njihove nekretnine, kao i to da se radi o neodržavanom putu koji je zarastao makijom i travom. Tužitelj je naveo i da je pozivao tuženika na ispunjenje obveze zaštitom i otvaranjem puta, ali tuženik da se tome opirao, radi čega da je tužitelj i kroz parnicu radi smetanja posjeda u predmetu Općinskog suda u Splitu broj Psp-212/11 pokušao ostvariti posjedovnu zaštitu, ali mu je tužba odbačena kao nedopuštena zbog nedostatka aktivne legitimacije budući da se radi o javnom dobru za čiju zaštitu je aktivno legitimiran jedino tuženik, a radi čega da je i to dokaz na okolnost neispunjenja obveze na strani tuženika. Dakle, tuženik kao jedinica lokalne samouprave da je dužan osigurati da komunalne i druge službe od općeg interesa djeluju tako da se zaštiti imovina građana te spriječi nanošenje štete. Tužitelj je također istakao i da je tuženik naručio izradu geodetskog elaborata iskolčenja pa da je društvo Geodetika d.o.o., po ovlaštenom geometru Miru Kaliterni, istog izradio pod brojem 209/2011 iz kolovoza 2011., a troškove izrade tog elaborata da je podmirio tužitelj. Nakon izrade geodetskog elaborata, tuženik da je naručio izvođenje radova čišćenjem puta u lipnju 2015., a te troškove da je podmirio tužitelj u ukupnom iznosu od 21.862,50 kn. Nakon što je put očišćen i učinjen prohodnim, na dijelu tog puta koji s istočne strane svog ruba graniči sa čest. zem. 2435/17 i 2435/6 k.o. Vis, a sa zapadne strane tog puta sa čest. zem. 2435/16, da su postavljeni željezni stupovi između kojih da je razapeta žica na način da je taj put sužen s istočne i zapadne strane te je na taj način ograničena mogućnost korištenja puta u cijeloj njegovoj širini.

Slijedom iznijetog, tužitelj navodi da iz toga proizlazi da je tuženik u jednom dijelu udovoljio tužbenom zahtjevu pa je tužitelj radi toga, u tom dijelu u kojem je činidba ispunjena, izjavio da povlači tužbu. U preostalom dijelu, i to u kojem se traži otklanjanje opasnosti u kojem je činidba samo djelomično ispunjena odnosno u dijelu u kojem je na putu postavljena ograda od željeznih kolaca, među kojima je razapeta žica i to baš na istočnom dijelu čest. zem. 12294 k.o. Vis koji graniči sa čest. zem. 2435/17 i 2435/16, te na zapadnom dijelu čest. zem. 12294 k.o. Vis koji graniči sa čest. zem. 2435/16 k.o. Vis, tužitelj je naveo da ustraje u tužbenom zahtjevu. Dakle, tužitelj je tim podneskom uredio tužbeni zahtjev, a na način kako je to поближе navedeno u izreci ove presude.

5. Podneskom od 15. siječnja 2016. tuženik se očitovao na naprijed navedeni podnesak tužitelja, navodeći da iz tog podneska tužitelja proizlazi da je predmetni put očišćen te da su stvoreni uvjeti za njegovo korištenje, a što da je razvidno i iz fotografija koje je dostavio sam tužitelj pa da se stoga daljnje postupanje u ovoj pravnoj stvari ukazuje potpuno bespredmetnim. Istakao je da u ovoj pravnoj stvari nisu ispunjeni uvjeti za primjenu odredbe članka 1047. Zakona o obveznim odnosima, a na koju se tužitelj poziva. Naime, tužitelj da od tuženika zahtjeva da se ukloni opasnost štete, ne navodeći što bi bio izvor opasnosti od kojeg bi prijetila znatnija šteta tužitelju ili drugome, odnosno o kojoj bi se djelatnosti radilo, a od koje proizlazi uznemiravanje ili opasnost štete, a to uznemiravanje i šteta se ne mogu spriječiti odgovarajućim mjerama. Također, da nije razvidno zašto bi od strane tuženika i temeljem čega proizlazila opasnost od štete naspram tužitelja ili trećih. Sukladno tome, tuženik je naveo da ustraje u istaknutom prigovoru promašene pasivne legitimacije, jer on da nije posjednik izvora opasnosti niti da pak obavlja određenu djelatnost od koje prijeti opasnost štete.

6. U ovom predmetu, ovaj sud je donio presudu i rješenje pod poslovnim brojem P-834/2014 od 1. rujna 2016., a kojom presudom je usvojen uređeni tužbeni zahtjev iz podneska tužitelja od 2. studenog 2015. te je naloženo tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe ukloni izvor opasnosti, to jest da ukloni željezne stupove i žicu između tih stupova koji su postavljeni na nekretnini označenoj kao čest.zem. 12294 k.o. Vis i to baš na istočnom dijelu te nekretnine u dužini od 78 m koji graniči s čest.zem. 2435/17 i 2435/16 k.o. Vis, te na zapadnom dijelu te nekretnine označene kao čest.zem. 12294 k.o. Vis u dužini od 78 m koji graniči sa čest.zem. 2435/16 k.o. Vis, a ako tu obvezu tuženik ne ispuni u ostavljenom roku, tužitelj je ovlašten o trošku tuženika izvesti radove. Rješenjem ovog suda poslovni broj P-834/2014 od 1. rujna 2016., u točki I. izreke je utvrđeno da je tužitelj povukao tužbu u dijelu kojim se nalaže tuženiku da očisti od makije i drugog raslinja put označen kao čest.zem. 12294 z.u. 222 k.o. Vis u roku od 30 dana. Točkom II. izreke navedenog rješenja od 1. rujna 2016., a koje je u tom dijelu ispravljeno rješenjem ovog suda poslovni broj P-834/2014 od 7. rujna 2016., naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju na ime parničnog troška iznos od 27.137,50 kn sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, dok je tužiteljev zahtjev za naknadu troška u iznosu od 625,00 kn odbijen.

7. Protiv naprijed navedene presude i rješenja ovog suda poslovni broj P-834/2014 od 1. rujna 2016. tuženik je pravovremeno podnio žalbu, a povodom koje žalbe je rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7493/2016-2 od 19. prosinca 2019. ukinuta presuda ovog suda, kao i rješenje ovog

suda u točki II. njegove izreke (odluka o troškovima postupka) te je predmet u tom dijelu vraćen ovom sudu na ponovan postupak. U obrazloženju drugostupanjskog rješenja navedeno je da tuženik u žalbi osnovano ukazuje da je ovaj sud propustio utvrditi jesu li na putu postavljene prepreke koje tužitelju onemogućavaju nesmetan pristup nekretnini, kao i da su radi utvrđenja te činjenice obje stranke predložile izvesti dokaz uviđajem i geodetskim vještačenjem, a koji dokazi nisu izvedeni, čime da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno. Stoga je dana uputa ovom sudu u ponovljenom postupku izvesti navedene predložene dokaze, utvrditi sporne činjenice te nakon toga donijeti novu odluku.

8. U ponovljenom postupku, koji se kod ovog suda nastavio voditi pod poslovnim brojem P-54/2020, stranke su u bitnom ostale kod do tada već iznesenih navoda, a tuženik je ustrajao u izvođenju dokaza uviđajem na licu mjesta uz sudjelovanje vještaka geodetske struke, ističući pri tom da tužitelj ima nesmetan pristup svojim nekretninama te da isti nije onemogućen da se na tim nekretninama bavi poljoprivrednom djelatnošću. Dakle, protivno tvrdnjama tužitelja, pristup tužiteljevim nekretninama da je moguć te tužitelju zbog toga ne prijete bilo kakva opasnost od štete, a zbog čega ne postoji odgovornost ni obveza tuženika na uklanjanje izvora opasnosti.

9. U dokaznom postupku sud je pregledao isprave i dokumentaciju koja je priložena spisu, pregledan je spis ovog suda koji se ranije vodio pod poslovnim brojem P-425/2014, a kasnije pod poslovnim brojem P-59/2021, te su izvedeni dokazi saslušanjem zz tužitelja Aleksandre Vidović i svjedoka Mira Kaliterne. Isto tako, izveden je dokaz uviđajem na licu mjesta te vještačenjem po vještaku geodetske struke, pravnoj osobi Geodetski zavod d.d. Split.

10. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

11. Predmet ovog spora, a sukladno uređenom tužbenom zahtjevu, je zahtjev tužitelja da se tuženiku naloži ukloniti izvor opasnosti, to jest da tuženik ukloni željezne stupove i žicu između tih stupova koji su postavljeni na nekretnini označenoj kao čest.zem. 12294 k.o. Vis i to baš na istočnom dijelu te nekretnine u dužini od 78 m koji graniči s čest.zem. 2435/17 i 2435/16 k.o. Vis, te na zapadnom dijelu te nekretnine označene kao čest.zem. 12294 k.o. Vis u dužini od 78 m koji graniči sa čest.zem. 2435/16 k.o. Vis, a ako tu obvezu tuženik ne ispuni u roku od 15 dana, tužitelj da je onda ovlašten o trošku tuženika izvesti te radove.

12. U konkretnom slučaju između stranaka nije bilo sporno da je tužitelj vlasnik nekretnina označenih kao k.č.br. 2435/3, u naravi šuma, k.č.br. 2435/12, u naravi šuma, i k.č.br. 2440, u naravi pašnjak, upisanih u zk.ul. 6898 k.o. Vis, a što uostalom proizlazi i iz izvotka iz zemljišnih knjiga koji je priložen spisu (list 4 spisa). Nadalje, nije bilo sporno ni da se do predmetnih čestica u vlasništvu tužitelja može pristupiti samo preko nekretnine označene kao k.č.br. 12294, upisane u zk.ul. 222. k.o. Vis, u naravi put (listovi 27-30 spisa) koja je u vlasništvu prednika tuženika, a koja je u posjedovnom listu upisana kao javno dobro (list 9-10 spisa).

13. Nesporo je i da je tužitelj od tuženika tražio uklanjanje raslinja s predmetnog puta, koje mu je onemogućavalo pristup nekretninama u njegovom vlasništvu, te da je o trošku tužitelja izrađen geodetski elaborat iskolčenja k.č.br. 12294

k.o. Vis (list 15-30 spisa) i provedeno iskolčenje puta postavljanjem stupova duž njegove granice s drugim nekretninama te da je tijekom ovog postupka predmetni put očišćen od raslinja.

14. Međutim, tužitelj navodi da je na dijelu puta koji vodi do njegovih nekretnina, a u kojem dijelu k.č.br. 12294 (put) graniči s nekretninama u vlasništvu Miroslava Bralića, i to k.č.br. 2435/16 s jedne strane te k.č.br. 2435/17 i 2435/6, s druge strane, sve k.o. Vis, put sužen postavljanjem željeznih stupova i ograde, tako da njegova širina iznosi manje od širine predviđene geodetskim elaboratom. S obzirom na to da tužitelj na svojim nekretninama ima namjeru osnovati poljoprivredno gospodarstvo, tužitelj smatra da navedena ograda, odnosno željezni stupovi i žica između tih stupova, predstavlja opasnost od koje mu prijeti šteta, u smislu odredbe članka 1047. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, dalje ZOO), jer zbog nemogućnosti korištenja puta u cijeloj širini ne može obavljati gospodarsku djelatnost. Također smatra da je predmetni put nerazvrstana cesta te da ga je tuženik dužan kao takvog održavati u skladu s propisima o komunalnom gospodarstvu. Tužitelj dakle tužbom traži otklanjanje opasnosti od nastanka štete, sukladno odredbi članka 1047. ZOO-a.

15. Odredbom članka 1047. stavak 1. ZOO-a propisano je da svatko može zahtijevati od drugoga da ukloni izvor opasnosti od kojega prijeti znatnija šteta njemu ili drugome, kao i da se suzdrži od djelatnosti od koje proizlazi uznemirivanje ili opasnost štete, ako se uznemirivanje ili šteta ne mogu spriječiti odgovarajućim mjerama. Prema stavku 2. tog članka, sud će na zahtjev zainteresirane osobe narediti da se poduzmu odgovarajuće mjere za sprječavanje nastanka štete ili uznemirivanja ili da se ukloni izvor opasnosti, na trošak posjednika izvora opasnosti, ako ovaj sam to ne učini.

16. Iz navedenog proizlazi da je za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva potrebno utvrditi je li tužitelj zainteresirana osoba, prijeti li mu znatnija šteta, što predstavlja izvor opasnosti, te je li tuženik posjednik izvora opasnosti s obzirom na to da iz odredbe članka 1047. ZOO-a proizlazi da je pasivno legitimiran posjednik izvora opasnosti.

17. Tijekom postupka izveden je dokaz saslušanjem zz tužitelja i svjedoka Mira Kaliterne.

18. Zz tužitelja Aleksandra Vidović u svom iskazu, danom na ročištu od 21. rujna 2015., navela je da je tužitelj osnovan 2011. te da se bavi ekološkom poljoprivrednom proizvodnjom i turizmom. Tužitelj da je vlasnik tri parcele na otoku Visu, koje u naravi predstavljaju šumu. Te tri parcele da su jedna do druge, odnosno dvije su jedna do druge, a od treće ih dijelu put koji je predmet ovog spora. Navela je da se radi o putu koji je na nekim mjestima širok 6-7 metara, a na nekim mjestima najmanje 3 do 3,5 metra. Pri tom zz tužitelja ističe da se radi o opisu puta kakav je bio 2011., dakle u vrijeme kada je tužitelj stekao te nekretnine. Vlasnik tog puta da je Grad Vis, što proizlazi iz podataka u zemljišniku i katastru, a prema navodima stanovnika taj put da postoji već 200 godina. Put da je na nekim mjestima bio prohodan, dok je na nekim mjestima skroz zarastao. Toliko raslinja da nije bilo na mjestu gdje je širina puta 6-7 metara, ali da je bilo raslinja na mjestu gdje je put širine 3 do 3,5 metara. O svemu

navedenom zz tužitelja da je obavijestila gradonačelnika Visa, pa da je tako do strane Grada Visa, kao naručitelja, sačinjen geodetski elaborat izrađen od geodeta Mira Kaliterne. Elaborat da je jednim dijelom platio tužitelj, a jednim dijelom tuženik. Čišćenje tog puta da nije tražio samo tužitelj, već da su to tražili i drugi vlasnici nekretnina, a što datira još od 2008. Na inzistiranje vlasnika nekretnina da sami očite predmetni put, tomu da nije od strane tuženika udovoljeno. Grad Vis da je tražio od tužitelja, zatim i od Vlade Brzice te Marka Brace Bralića, da potpišu kako će snositi troškove čišćenja puta, a što da su oni i učinili u 6. ili 7. mjesecu, na osnovi čega da je predmetni put probijen. Zz tuženika je iskazala i da je put očišćen na osnovi geodetskog elaborata iskolčenja izrađenog od geodeta Mira Kaliterne. Tužitelj i gosp. Brzica da su platili čišćenje puta tvrtki Beko, u ukupnom iznosu od cca 21.000,00 kn. Nakon početka puta, odnosno 60-70 m od početka istog, put da je sužen u dužini od 60-70 m, na 2,75 m širine. Do toga da je došlo na traženje Miroslava Bralića, koji je vlasnik čestica zemlje smještenih na gornjem i donjem dijelu puta. Gospodin Bralić da je dio puta zatvorio bodljikavom žicom 2011. Ova širina puta da je uža od one koju predviđa geodetski elaborat, a koji potpisani primjerak elaborata je u gradu Visu te je isti 2011. potpisan od svih vlasnika, izuzev Miroslava Bralića.

19. Odgovarajući na posebna pitanja punomoćnika stranka, zz tužitelja je navela i da je bilo bitno da probijanje puta i širina puta budu u skladu s elaboratom Mira Kaliterne iz razloga što je tužitelj imao namjeru na svojim nekretninama u budućnosti napraviti poljoprivredno gospodarstvo te da je za ishođenje građevinske dozvole potrebno da put bude širok najmanje 3 metra. Iskazala je i da elaborat iskolčenja datira od 2011., a da je tek 2015. put očišćen sa bagerom. Navela je i da se njene primjedbe na čišćenje puta odnose na širinu puta od 2,75 m, jer da prema elaboratu iskolčenja put ne može biti širok manje od 3 metra.

20. Svjedok Miro Kaliterna je u svom iskazu, danom na ročištu od 15. lipnja 2016., naveo da je direktor i ovlašteni inženjer tvrtke Geodetika d.o.o. te da je radio elaborat iskolčenja za česticu koja se nalazi u Visu, a predstavlja javni put. Izradu elaborata da su zatražili i Grad Vis i tužitelj, u različito vrijeme. Naveo je da je od strane djelatnika Geodetika d.o.o. najprije izvršeno snimanje stanja na terenu te je utvrđeno da je već od prije nešto iskolčeno, ali da to nije bio isti ukop katastarskog plana i snimljenog terena te da je razlika iznosila 3,5 metara. U donjem dijelu puta da postoji suhozid i podzid pa da stoga nema problema odakle put počinje, odnosno da su rubovi puta jasni, dok na gornjem (sjevernom) dijelu puta to da nije vidljivo na terenu. Prilikom izlaska na teren, a kod iskolčenja, djelatnici tvrtke Geodetika d.o.o. da su pozvali Grad Vis i vlasnike susjednih parcela. Svjedok je naveo i da nakon što je sačinio elaborat, nije siguran da li mu ga je platio grad Vis, a druge stranke da su mu platile. Nakon uvida u spis priloženi geodetski elaborat iskolčenja (list 15-30 spisa), svjedok je izjavio da je to elaborat kojeg je on izradio.

21. Iz naprijed navedenog iskaza zz tužitelja i stanja u spisu proizlazi da tužitelj otklanjanje ograde s predmetnog puta traži kao vlasnik nekretnine do koje je taj put jedini pristupni put, navodeći da mu je postavljanjem ograde onemogućen pristup na nekretnine i obavljanje gospodarske djelatnosti. Iz toga proizlazi da tužitelj ima pravni interes tražiti otklanjanje izvora opasnosti sukladno odredbi članka 1047. ZOO-a, te da je aktivno legitimiran.

22. U odnosu na tuženikov istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije, ističe se da je taj prigovor ocijenjen neosnovanim. Naime, prema odredbi članka 1047. ZOO-a pasivno je legitimiran posjednik izvora opasnosti. Tuženik tijekom postupka, a što je u svom rješenju broj PŽ-7493/2016-2 od 19. prosinca 2019. utvrdio i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, nije sporio da je posjednik predmetnog puta, za koji je u izvatku iz zemljišnih knjiga upisano pravo vlasništva prednika tuženika, a niti da je posjednik ograde koja se nalazi na putu. Stoga je navedeni prigovor tuženika ocijenjen neosnovanim.

23. Iz tužiteljevih navoda također proizlazi i da izvor opasnosti nalazi u postavljenoj prepreci na putu, u obliku željeznih stupova i razapete žice koja onemogućava tužitelja u pristupu na nekretninu u njegovom vlasništvu, a opasnost od znatnije štete u tome što zbog nemogućnosti pristupa ne može obavljati gospodarsku djelatnost.

24. Rješenjem Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju od 13. rujna 2011. (list spisa 68) tužitelju je dopušteno obavljanje poljoprivrednog gospodarstva te je temeljem tog rješenja tužitelj upisan u Upisnik poljoprivrednih gospodarstava, pa bi stoga nemogućnost obavljanja gospodarske djelatnosti predstavlja znatniju štetu za tužitelja.

25. U odnosu na među strankama spornu činjenicu postojanja prepreka na predmetnom putu koje bi tužitelju onemogućavale nesmetan pristup njegovim nekretninama, sud je radi utvrđenja te činjenice izveo dokaz uviđajem i vještačenjem po vještaku geodetske struke.

26. Uviđajem na licu mjesta, a koji je održan 10. prosinca 2025., utvrđeno je da nekretnina označena kao k.č.br. 12294, zu. 222 k.o. Vis u naravi predstavlja makadamski put kojem se pristupa sa glavne asfaltirane ceste, kao i da se tim makadamskim putem može pristupiti do nekretnina u vlasništvu tužitelja označenih kao k.č.br. 2435/3, k.č.br. 2435/12 i k.č.br. 2440, sve upisane u ZU 6898 k.o. Vis. Vizualnim pregledom je bilo razvidno da se na navedenim česticama zemlje u vlasništvu tužitelja s istočne strane puta nalaze zasađene kulture limuna, naranče i ostalih agruma, dok se sa zapadne strane tog puta nalaze zasađene masline. Također, na uviđaju je neposrednim opažanjem utvrđeno da se na navedenom makadamskom putu, u cijeloj njegovoj dužini od glavne ceste do naprijed navedenih nekretnina tužitelja, ne nalaze bilo kakve prepreke, pa tako nije uočeno postojanje željeznih stupova ni žice na tom putu, a koji bi predstavljali prepreku. Na uviđaju je također uočeno i da se sa zapadne strane tog puta, oko 50-tak metara od glavne ceste pa u dužini od oko 30-tak metara, nalazi isprekidana (bodljikava) žica, a koja nije bila na samom putu već sa strane tog puta. Na uviđaju nije uočeno postojanje bilo kakvih stupova za koje bi ta žica bila pričvršćena. Isto tako, vizualnim pregledom se moglo uočiti i da je premetni makadamski put takve širine da istim može proći motorno vozilo u jednom smjeru.

27. U svom pisanom nalazu i mišljenju od 19. siječnja 2026., kojeg je za vještaka geodetske struke Geodetski zavod d.d. Split izradio sudski vještak Ante Bošnjak, vještak je naveo da predmetna nekretnina oznake čest.zem. 12294 k.o. Vis predstavlja makadamski put kojem se pristupa s glavne asfaltirane ceste, a kojim se može pristupiti do čestica zemlje u vlasništvu tužitelja koje se nalaze južno. Navedeni

makadamski put da se proteže u smjeru sjever – jug, a na tom makadamskom putu da nema prepreka prolaska. Vještak je naveo i da se na dijelu uz put, cca 50 metara južno od glavne ceste, nalazi bodljikava žica sa zapadne strane puta koja je označena na priloženim skicama točkama 1-2-3-4-5-6-7-8. Međutim, ta žica da se ne nalazi na putu, već sa strane te da kao takva ne smeta u prolasku. S istočne strane na istom mjestu da se nalazi željezni stup i komad žice označen točkama 9-10. Vještak je naveo i da je sporni makadamski put oznake čest. zem. 12294 uređen u drugom sudskom predmetu oznake R1-448/2016 na Općinskom sudu u Splitu, kao i da su međe između nekretnina čest. zem. 2435/16 i 2435/17 te nekretnine puta čest. zem. 12294 uređene suglasnošću stranaka u navedenom sudskom predmetu te da su prikazane na priloženim skicama crvenom bojom. Uz taj pisani nalaz i mišljenje vještak je priložio i skicu izmjere (skice lica mjesta br. 1 i 3) te prikaz predmeta spora na ortofoto podlozi (skica lica mjesta br. 2 i 4).

28. Tužitelj nije imao primjedbi ni prigovora na nalaz i mišljenje sudskog vještaka, dok je tuženik u podnesku od 4. ožujka 2026. naveo da je predmet uređenja međa kojeg vještak spominje još uvijek u tijeku kod Općinskog suda u Splitu, te je predložio da se vještak očituje o tome kolika je širina puta sada, a kolika je širina puta prema katastru.

29. U usmenom iskazu danom na ročištu od 24. srpnja 2026. vještak Ante Bošnjak je naveo da ostaje kod onoga što je navedeno u pisanom nalazu i mišljenju koje je dostavljeno u spis, a vezano za bodljikavu žicu koja je na skici lica mjesta 1 iz pisanog nalaza i mišljenja označena točkama od 1-10, vještak je naveo da se radi o odbačenoj žici koja je isprekidana odnosno koja nije u kontinuitetu. U odnosu na širinu puta, vještak je naveo da je širina u katastru cca 4 metra, dok je međa utvrđena u postupku utvrđenja međa i stvarno nešto manja, odnosno 3 do 3,5 metara, a što da je sasvim dovoljno za prolaz vozila. Navedene međe da su usklađene sa stvarnim stanjem makadamskog puta, a što da je utvrđeno i prilikom uviđaja.

30. Nakon usmenog iskaza vještaka ni tuženik nije imao daljnjih pitanja ni primjedbi na nalaz i mišljenje sudskog vještaka.

31. Dakle, iz naprijed navedenog nalaza i mišljenja sudskog vještaka geodetske struke, a što je utvrđeno i prilikom uviđaja na licu mjesta, razvidno je da nekretnina označena kao čest.zem. 12294, z.u. 222 k.o. Vis, u naravi predstavlja makadamski put kojem se pristupa s glavne asfaltirane ceste, a kojim se može pristupiti do čestica zemlje u vlasništvu tužitelja označenih kao k.č.br. 2435/3, k.č.br. 2435/12 i k.č.br. 2440, sve upisane u ZU 6898 k.o. Vis, koje se nalaze južno. Isto tako je utvrđeno da se na tom makadamskom putu ne nalaze bilo kakve prepreke, pa tako ni željezni stupovi niti žica između tih stupova, a koji bi bili prepreka odnosno smetnja u prolasku do nekretnina tužitelja. Iz navedenog proizlazi i da je širina predmetnog puta takva da je ista dovoljna za prolaz vozilima (3 do 3,5 metara), a što znači da je u skladu s izrađenim geodetskim elaboratom iskolčenja. Nadalje, a vezano za isprekidanu žicu koja je uočena pokraj puta, utvrđeno je da se ista nalazi sa strane puta, da se radi o isprekidanoj žici te da ista kao takva ne predstavlja bilo kakvu smetnju prolaska tim putem do nekretnina tužitelja.

32. Ovdje valja navesti i da je uvidom u predmet ovog suda poslovni broj P-59/2021, a koji se ranije vodio pod poslovnim brojem P-425/2014, utvrđeno da se radi o parničnom postupku kojeg je tužitelj Alkemist d.o.o. Vis pokrenuo protiv tuženika Grada Visa radi isplate iznosa od 1.044.562,50 kn na ime naknade štete, a za koju je tužitelj tvrdio da mu je nastala zbog protupravnog postupanja tuženika, odnosno zbog onemogućavanja tužitelja da pristupi svojim predmetnim nekretninama, na kojima je tužitelj imao namjeru podizanja maslinika u svrhu gospodarske eksploatacije, a u čemu da je bio onemogućen propustom tuženika da mu omogući korištenje predmetnog javnog puta. Iz stanja tog spisa je nadalje razvidno da je u konačnici tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti pravomoćno odbijen presudom ovog suda poslovni broj P-59/2021-20 od 3. studenog 2021. (točka II. izreke te presude) te presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-5873/2021-3 od 7. veljače 2022. (točke I. i II. izreke te presude).

33. Slijedom naprijed navedenog, a budući da je u ovom ponovljenom postupku utvrđeno da se na predmetnom putu označenom kao čest.zem. 12294, z.u. 222 k.o. Vis, ne nalaze bilo kakve prepreke koje bi tužitelju onemogućavale nesmetan pristup njegovim nekretninama, pa tako ni željezni stupovi i žica između tih stupova čije uklanjanje tužitelj traži tužbenim zahtjevom, kao i da je širina predmetnog puta dovoljna za prolaz vozilima (3 do 3,5 metara), odnosno da je u skladu sa širinom predviđenom geodetskim elaboratom, to je stoga sud ocijenio da postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan te da isti treba odbiti, a radi čega je odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

34. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP) te članka 151. ZPP-a, uz primjenu odredbi važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23, dalje OT). Budući da je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen te je tužitelj izgubio ovu parnicu, isti je dužan naknaditi tuženiku opravdane troškove koji su mu bili potrebni za vođenje ovog postupka. S obzirom na vrijednost predmeta spora od 19.908,42 EUR (150.000,00 kn), puna nagrada za pojedinu radnju u smislu odredbi Tbr. 7. t. 1. OT-a u ovom predmetu iznosi 250 bodova, a što pomnoženo s vrijednošću jednog boda od 2,00 EUR, u skladu s Tbr. 54. OT-a, iznosi 500,00 EUR.

35. Tuženiku su kao osnovani priznati troškovi za sastav odgovora na tužbu od 23. ožujka 2015. u iznosu od 500,00 EUR sukladno Tbr. 8. t. 1. u vezi s Tbr. 54. OT-a, zatim za sastav podnesaka od 15. siječnja 2016. i 4. ožujka 2026. u iznosu od po 500,00 EUR za svaki od tih podnesaka sukladno Tbr. 8. t. 1. u vezi s Tbr. 54. OT-a, kao i za sastav podnesaka od 10. srpnja 2020. i 11. listopada 2020. u iznosu od po 50,00 EUR za svaki od tih podnesaka sukladno Tbr. 8. t. 4. u vezi s Tbr. 54. OT-a, zatim za sastav žalbe od 8. rujna 2016., koja je podnesena protiv presude ovog suda poslovni broj P-834/2014 od 1. rujna 2016., u iznosu od 625,00 EUR sukladno Tbr. 10. t. 1. u vezi s Tbr. 54. OT-a, zatim za zastupanje na ročištima od 11. svibnja 2015., 21. rujna 2015., 2. studenog 2015., 15. lipnja 2016., 24. lipnja 2020., 21. rujna 2020. i 24. srpnja 2026. u iznosu od po 500,00 EUR za svako od tih ročišta sukladno Tbr. 9. t. 1. u vezi s Tbr. 54. OT-a, zatim za zastupanje na ročištu za uviđaj od 10. prosinca 2025. u iznosu od 500,00 EUR sukladno Tbr. 9. t. 1. i t. 7. u vezi s Tbr. 54. OT-a, zatim za

zastupanje na ročištu od 8. travnja 2022. u iznosu od 250,00 EUR sukladno Tbr. 9. t. 2. u vezi s Tbr. 54. OT-a, kao i za zastupanje na ročištima od 26. veljače 2016., 13. travnja 2016., 13. lipnja 2016. i 16. lipnja 2026. u iznosu od po 100,00 EUR za svako od tih ročišta sukladno Tbr. 9. t. 5. u vezi s Tbr. 54. OT-a, te za zastupanje na ročištu za objavu presude (od 24. rujna 2026.) u iznosu od 100,00 EUR sukladno Tbr. 9. t. 3. u vezi s Tbr. 54. OT-a, a što ukupno iznosi 6.975,00 EUR. Na taj iznos troška tuženiku je trebalo priznati i pripadajući PDV po stopi od 25% u iznosu od 1.743,75 EUR sukladno Tbr. 46. OT-a. Tuženiku je također trebalo priznati i plaćene troškove za vještačenje i uviđaj u ukupnom iznosu od 858,28 EUR.

36. Tuženiku nisu kao osnovani priznati zatraženi troškovi za zastupanje na ročištu od 18. siječnja 2016. u iznosu od 500,00 EUR te za pristup na ročište za objavu presude od 1. rujna 2016. u iznosu od 100,00 EUR, budući da na ta ročišta za tuženika nije nitko pristupio pa ga taj trošak ni ne pripada. Nadalje, tuženiku nisu priznati više zatraženi troškovi za pristup na ročišta od 26. veljače 2016., 13. travnja 2016., 13. lipnja 2016. i 16. lipnja 2026. u iznosima od po 400,00 EUR za svako od tih ročišta, sve s obzirom na to da su ta ročišta odgođena prije početka raspravljanja zbog izostanka svjedoka odnosno vještaka pa stoga tuženiku za ta ročišta pripada naknada troška po Tbr. 9. t. 5. OT-a, odnosno najviše po 100,00 EUR (50 bodova) za svako od tih ročišta, a koliko je tuženiku za ta ročišta i priznato, a ne u iznosu od po 500,00 EUR koliko je tuženik za svako od tih ročišta zatražio. Tuženiku isto tako nije priznat više zatraženi trošak za zastupanje na ročištu od 8. travnja 2022. u iznosu od 250,00 EUR, budući da se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima te su stranke navele da ostaju kod već do tada iznesenih navoda, a zbog čega tuženiku za to ročište pripada naknada troška po Tbr. 9. t. 2. OT-a (50%) odnosno u iznosu 250,00 EUR koliko mu je i priznato, a ne u iznosu od 500,00 EUR koliko je zatraženo. Nadalje, tuženiku nisu priznati zatraženi troškovi za sastav podneska od 27. rujna 2016. u iznosu od 500,00 EUR, a kojim podneskom je tuženik samo dostavio potvrdu o uplati sudske pristojbe za žalbu, zatim za sastav podneska od 9. listopada 2020. u iznosu od 500,00 EUR, a kojim je tuženik samo dostavio dokaz o uplati predujma za troškove uviđaja i vještačenja, zatim za sastav podneska od 23. svibnja 2024. u iznosu od 500,00 EUR, a kojim podneskom je tuženik samo požurio postupanje u predmetu, zatim za sastav podneska od 23. lipnja 2025. u iznosu od 500,00 EUR, a kojim podneskom je dotadašnji punomoćnik tuženika samo obavijestio sud o opozivu punomoći, te za sastav podneska od 13. srpnja 2025. (zaprimljen u spis 14. srpnja 2025.) u iznosu od 500,00 EUR, a kojim podneskom je tuženik samo dostavio obavijest od imenovanju novog punomoćnika, sve to obzirom da na sadržaj naprijed navedenih podnesaka ovaj sud ne smatra da se radilo o podnescima koji su bili nužni za vođenje ovog postupka i čiji trošak bi trebao pasti na teret protivne strane. Isto tako, tuženiku nisu priznati više zatraženi troškovi za sastav podnesaka od 10. srpnja 2020. (zaprimljen u spis 13. srpnja 2020.) i od 1. listopada 2020. (zaprimljen u spis 2. listopada 2020.) u iznosima od po 450,00 EUR za svaki od tih podnesaka, budući da se po ocjeni ovog suda ne radi o podnescima iz Tbr. 8. t. 1. OT-a, već o ostalim podnescima za koje tuženiku pripada naknada troška po Tbr. 8. t. 4. OT-a, odnosno u iznosu od po 50,00 EUR za svaki od tih podnesaka, koliko je tuženiku i priznato, a ne u iznosu od po 500,00 EUR koliko je tuženik zatražio. Na kraju, navodi se da tuženiku nije kao osnovan priznat zatraženi trošak za sastav žalbe od 20. rujna 2016. u iznosu od 250,00 EUR, a koja žalba je podnesena protiv rješenja ovog suda poslovni broj P-834/2014 od 7. rujna 2016., budući da je ta žalba tuženika odbijena kao neosnovana

rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-7493/2016-3 od 19. prosinca 2019. te stoga ta žalba nije niti bila potrebna za vođenje ovog postupka. Na naprijed navedene nepriznate troškove koji ukupno iznose 6.100,00 EUR, tuženika ne pripada ni obračunati PDV na taj iznos od 1.525,00 EUR.

37. Sukladno navedenom, tuženiku su kao osnovani priznati troškovi parničnog postupka u ukupnom iznosu od 9.577,03 EUR zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude do isplate, dok je njegov zahtjev za naknadu više zatraženih troškova postupka u iznosu od 7.625,00 EUR trebalo odbiti kao neosnovan pa je stoga o troškovima parničnog postupka odlučeno kao u točkama II. i III. izreke ove presude.

U Splitu 24. rujna 2026.

Sudac

Paško Bačić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u tri primjerka, u roku od osam dana od dana dostave ove presude.

Dna:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **9-3088d-a525e**

Kontrolni broj: **05271-1bd56-7aa60**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=PAŠKO BAČIĆ, L=SPLIT, O=TRGOVAČKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.